

6. Єрмошенко А.М. Методи оцінки рівня фінансової безпеки страхових організацій / А.М.Єрмошенко // Вісник Київ. нац. торг.-екон. ун-ту. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2005. - №3. – С. 116-123.
7. Єрмошенко М.М. Фінансова безпека держави : національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення : монографія / М.М. Єрмошенко. - К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2001, - 309 с.
8. Жабинець О.Й. Перестраховування як один з індикаторів фінансової безпеки ринку страхових послуг/ О.Й.Жабинець //Наук. вісн. НЛТУУ : [зб. наук.–техн. пр.] – Львів : вид-во НЛТУУ, 2009. - Вип. 19.12. – С. 187-192.
9. Ильяшенко С.Н. Составляющие экономической безопасности предприятия и подходы к их оценке / С.Н.Ильяшенко // Актуальні проблеми економіки, 2003. - №3. – С. 12-19.
10. Фінансова безпека підприємств і банківських установ : монографія / за заг ред. д.е.н. проф. А.О.Єпіфанова [А.О.Єпіфанов, О.Л.Пластун, В.С.Домбровський та ін.]. – Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2009, - 295 с.

УДК 338.4: 677; 338.4: 91

Орленко О.В.

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ БАВОВНИЦТВА В ПІВДЕННОМУ РЕГІОНІ

У зв'язку з необхідністю покращення фінансово - економічного стану області, який значною мірою залежить від показників розвитку аграрного сектора і переробної промисловості, настала нагальна потреба у переорієнтації сільського господарства в напрямку виробництва конкурентноспроможної продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках [2]. Серед такої продукції, як показує історичний досвід і вивчення фактичного матеріалу, чільне місце в Україні займала бавовна. Для економіки Херсонщини, де був розташований один з найбільших в Європі бавовняний комбінат, питання відновлення галузі бавовництва та створення бази по поставках бавовни є надзвичайно актуальним.

Функціонування підприємств України визначається сьогодні становленням ринкового середовища та зміною умов господарювання. У зв'язку зі зміною політичного і економічного становища в країні актуальним стає питання про створення вітчизняної сировинної бази бавовни-сирцю. За станом на 1990 рік легка промисловість України складала в загальній структурі її промисловості 12,2 відсотка і давала 25 відсотків надходжень у державний бюджет, а в окремі роки – до 30 відсотків [1]. Багато економічно-розвинених держав не випадково саме через легку промисловість і бавовняну галузь контролюють сукупні потреби людства і грошові потоки планети. Україні, якщо вона прагне вибратися з економічної кризи, теж варто рівнятися саме на досвід таких країн, як Німеччина, Італія, Англія, США, Японія, Туреччина, Корея та ін. Сучасний стан підприємств легкої промисловості такий, що витрати виробництва високі, рентабельність низька (або від'ємна), а тому первинні потреби суспільства не задовольняються, не використовується швидка оборотність коштів [3].

У зарубіжній та вітчизняній науковій літературі питанням адаптації підприємств до ринкових середовища приділяється значна увага, але це стосується методологічних питань, багато з яких потребують урахування галузевої специфіки. До таких досліджень можна віднести роботи таких авторів як: Коллінз Г., Бекай Д., Клиленд Д., Кінг В., Валуєв

С., Волкова В., Градов А., Хруцкій В., Корнєва И., Чумаченко Н., Бутенко А., Онищенко В. Маковеев П., Бельтюков С., Некрасова Л.

Але методичних розробок, які б конкретизували питання стосовно адаптації саме бавовняної галузі та визначали завдання, які б допомогли в зазначений термін досягти поставлених цілей, не існує. Тому актуальним напрямком, який потребує дослідження є визначення та конкретизація складових стратегічної розвитку галузі.

Неефективне реформування бавовняної галузі спричинило збитків швейним підприємствам та підприємствам, які тісно пов'язані міжвиробничими кооперованими зв'язками. Роками бавовняні підприємства Херсонщини, Донеччини, Луганщини, Тернопільщини, Буковини, де працювали багатотисячні колективи, постачалися бавовняним волокном за світовими цінами, які сьогодні Україна платити неспроможна.

Бавовна – стовідсотковий ліквідний товар, попит на який на світовому ринку стабільно високий. Між тим, Україна забула, що саме вона дала приклад усьому світові, як ефективно вирощувати бавовну у північних широтах. Ще до першої світової війни в Причорномор'ї вирощували бавовник і брали врожаї у двічі-тричі вищі, ніж у тогочасній Індії. З цього приводу зовсім незрозумілою є політика держави, яка не виділяє належного місця бавовняній галузі в напрямках стратегічного розвитку господарства України. Формування складових визначення стратегічного місця бавовняної галузі у розвитку вітчизняного господарства визначається вирішенням задач щодо адаптації бавовняних підприємств до ринкових умов [4].

Відсутність достатньої кількості коштів для закупівлі волокна за кордоном зумовила нестабільність і розлад текстильної промисловості. Складне становище можна виправити шляхом широкого впровадження культури бавовнику у південному регіоні, який за агроекологічними умовами придатний для вирощування цієї культури. У 1929—1955 роках посівні площі бавовнику на Півдні України досягли 220 тис. га, головним чином у богарних умовах. При дотриманні агротехніки середня врожайність становила 5—6 ц/га, а в сприятливі роки у передових господарствах підвищувалася до 10—15 ц/га. Прибутки від культури бавовнику в кращих господарствах становили 50—90% загального прибутку. Гектар бавовнику давав від 2 тис. до 3 тис. грн. чистого прибутку. Ефективним способом збільшення урожайності бавовнику на Півдні України є зрошення, хоча потреба у воді у нього значно менша, ніж у інших просапних культур [5]. У 1991 році в Інституті зрошеного землеробства розпочалися дослідження з питань технології вирощування бавовнику, а у 1993 — із селекції. Відновлені в 1993—1999 рр. дослідження показали потенційну можливість вирощування бавовнику як у богарних, так і в умовах зрошення. Паралельно з селекційною роботою проводили вивчення перспективних сортів, вивчали особливості їх біології, врожайність та якість волокна у різні за метеорологічними умовами роки. Температурні умови Херсону близькі до зон бавовництва Болгарії.

На Херсонщині є всі умови для налагодження виробництва і переробки бавовнику. За кліматичними умовами Південь, особливо приморська зона, — одна з найсприятливіших для вирощування цієї культури. Часто виробництво основних сільськогосподарських культур тут є менш рентабельним, ніж бавовнику. Крім того, розвиток бавовництва в Херсонській області відповідає економічним інтересам сільського господарства і легкої промисловості, що дасть змогу збільшити зайнятість і заробітки населення.

На сучасному етапі вартість 1 кілограма бавовни становить близько 4 доларів. Світові поставки бавовни в 2011 році істотно знизилися через низький врожай цього продукту внаслідок повеней і сильних дощів, які пройшли в таких країнах-виробниках як Індія, Австралія, Пакистан. З цієї причини на початку 2011 року ціна на бавовну злетіла на 3, 1%, не дивлячись на те, що за 2010 рік він подорожчав в 2 рази. Після цього ціна була підвищена до 1,9445 доларів за 0,5 кілограм бавовни через те, що підвищився рівень попиту на цей продукт, а поставка в таких обсягах стала неможливою. Експерти зафіксували прибуток і ціну було знижено до 1,8997 доларів за 500 грамів продукту [7].

Але це не знизило грандіозних затрат фірм, які займаються виготовленням бавовняної продукції. Через це вони змушені підвищити ціни на свої товари.

За прогнозами учасників ринку ціни продовжать рости і це буде відбуватися в найближчі місяці, тому що той, одяг, який зараз виставляється на продаж був виготовлений з бавовни зібраної тоді, коли він був ще в 2 рази дешевше, 6 місяців тому. Сировина, закуплена за світовими цінами, робить продукцію цих підприємств неконкурентоздатною на світовому ринку. Тому створення власної сировинної бази дозволить суттєво розширити базу своєї діяльності, знизить соціальну напруженість у суспільстві, дасть можливість організувати тисячі й десятки тисяч робочих місць.

У зв'язку з розривом зв'язків з поставниками, різким подорожчанням енергоносіїв, транспортних послуг, самої сировини та пов'язані з цим темпи росту інфляції залишили текстильні підприємства без обігових коштів. Проблеми адаптації бавовняних підприємств у макросередовищі неможливо сформулювати, якщо не визначити характер задачі оцінки макросередовища. Своє призначення підприємство формує в умовах визначеного складу, структури та стану зовнішнього середовища. Існуючі точки зору на ринковий успіх підприємства не є досконалими і практика довела, що дієва, потужна бізнес-стратегія має потенціальні можливості генерувати виважений вплив на ринки, покупців, конкурентів і на напрямки розвитку галузі. Для підсилення конкурентного середовища необхідно створити малі підприємства (прядильно-ткацькі), ефективність діяльності яких в значній мірі залежить від рівня спеціалізації [6]. Вибір рівня спеціалізації бавовняного комбінованого підприємства може розглядатись як постанова і рішення оптимізаційної задачі, критеріями якої в ринкових умовах можна вибрати розміри статутного капіталу та кількість промислово-виробничого персоналу.

Коли ринок характеризується швидким розповсюдженням нових товарів, оновлення продукту галузі є ключовою рушійною силою. Вона впливає на методи виробництва, ефективність виробництва, структуру витрат, канали просування товарів [8]. До такої галузі відносяться бавовняні підприємства. Оновлення товарів в цьому виробництві можливе за рахунок сировинної, предметної, технологічної ознак. Для такого виробництва характерно те, що технологічна провідка такої продукції може бути єдиною і неповторною, а тому асортиментний вибір та товарна політика є тими змістовними складовими, які дозволяють за рахунок багатоваріантного рішення досягати адекватного використання ресурсів.

Підтримка розвитку бавовництва з боку держави дасть змогу створити економічну основу для подальшого розвитку бавовництва області і наростання обсягів сировини для підприємств з переробки. Все це дозволить організувати стабільно стійкий ринок конкурентоспроможної продукції. Важливим аспектом у формуванні ціни на продукцію є підвищення врожайності з одного гектара. Значно підвищити її можна, застосовуючи сучасні високотехнологічні агрегати для обробітку й підготовки ґрунту та спеціальну техніку для вирощування бавовнику. Також реально одержання нових ультраскоростиглих українських сортів бавовнику. Це суттєво знизить ризик залежності вирощування його від кліматичних умов, дасть можливість більш стало планувати економічну діяльність виробничих і переробних підприємств. Бавовництво дасть можливість значно збільшити прибутки цих підприємств. А відрахування від їх прибутку надійдуть до бюджету міста Херсон та області.

Анотація

У статі розглянуті питання фінансово-економічного забезпечення розвитку галузі бавовництва та роль державної підтримки текстильної промисловості. Проблеми адаптації бавовняних підприємств у макросередовищі та проаналізовані можливості відродження бавовництва в Південному регіоні.

Ключові слова: текстильна промисловість, галузь бавовництва, державна підтримка, конкурентоспроможність

Аннотация

В статье рассмотрены вопросы финансово-экономического обеспечения развития отрасли хлопководства и роль государственной поддержки текстильной промышленности. Проблемы адаптации хлопковых предприятий в макросреде и проанализированы возможности возрождения хлопководства в Южном регионе.

Ключевые слова: текстильная промышленность, отрасль хлопководства, государственная поддержка, конкурентоспособность

Annotation

In the article the considered questions of the finansovo-ekonomichnogo providing of development of industry of the cotton growing and role of state support of textile industry. Problems of adaptation of cotton enterprises in a macroenvironment and analysed possibilities of revival of the cotton growing are in the South region.

Keywords: textile industry, industry of the cotton growing, state support, competitiveness

Список використаних джерел:

1. Бородиня О. Актуальні проблеми легкої промисловості України / О. Бородиня // Легка промисловість. – 2009. – № 1. – С. 4–5.
2. Концепція Державної програми розвитку легкої промисловості на період до 2011 року № 673-р від 27 грудня 2006 року // <http://www.uapravo.net/data2008/base30/ukr30538.htm>
3. Концепція Державної цільової програми розвитку легкої промисловості на період до 2011 року // <http://industry.kmu.gov.ua/control/uk/publish/>
4. Медведєв Ю. Напрями розвитку легкої промисловості України в першому півріччі 2010 року /Ю. Медведєв // Легка промисловість. – 2011. – № 2 – С. 4–8.
5. Мінпромполітики: Підписано Меморандум для підтримки розвитку легкої промисловості // <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/news>
6. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів (Проект) // <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/>
7. Статистика України // www.ukrstat.gov.ua
8. Черній Ю. Чинники негативного впливу на роботу легкої промисловості України. / Ю. Черній // Легка промисловість. – 2010. – № 3. – С. 6–7.

УДК 338.314.017: 338.435:338.12

Гончарова А І.

ФІНАНСОВІ НАСЛІДКИ ЦИКЛІЧНОСТІ ВІДТВОРЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Постановка проблеми. Народногосподарський комплекс країни – це відкрита цілісна соціально-економічна система, яка складається з органічно взаємопов'язаних структуроутворюючих елементів, функціонування кожного з яких взаємнообумовлює розвиток як інших елементів, так і всієї системи в цілому. Відкритість такої системи виявляється, перш за все, в тому, що істотний вплив на її функціонування має не тільки внутрішнє (мікро), але й зовнішнє (макро) відносно неї середовище. Тому,